

9. Enliges mulighed for at adoptere

9.1. De gældende regler

Efter adoptionsbekendtgørelsens § 6 a kan en enlig ansøger godkendes som adoptant, hvis det efter en samlet vurdering kan lægges til grund, at ansøgeren er velegnet til at opfostre et barn alene.

En ansøger anses som enlig, hvis ansøgeren er ugift eller fraskilt. En ansøger, der lever i et fast samlivsforhold eller i en anden form for bofællesskab uden at være gift, anses således i adoptionslovens forstand som enlig. Det skal ses i sammenhæng med, at kun ægtefæller kan adoptere sammen, jf. adoptionslovens § 5, stk. 2, og artikel 2 i Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner.

Ansøgerens egnethed til at opfostre et barn alene beror på en samlet vurdering af bl.a. ansøgerens person og de omgivelser og det miljø, ansøgeren lever i. Der lægges endvidere vægt på en enlig ansøgers kontakt til familie og bekendtskabskreds og på ansøgerens forhold til eventuelle andre medlemmer af husstanden og den eller de pågældendes holdning til ansøgerens adoptionsønske.

Det fremgår af de statistiske oplysninger, der er medtaget som bilag 2 til lovforslaget, at der i 1996 blev truffet afgørelse i 27 sager om godkendelse af en enlig som adoptant. Heraf blev 10 ansøgere godkendt, mens 17 fik afslag. Af bilag 3 til lovforslaget fremgår, at der i 1997 blev truffet afgørelse i 39 sager om godkendelse af en enlig adoptant. Heraf blev 25 ansøgere godkendt, mens 14 fik afslag.

9.2. Adoptionsudvalgets overvejelser

Der har i Adoptionsudvalget været enighed om, at det er væsentligt at sikre den størst mulige ensartethed i praksis med hensyn til enliges mulighed for at blive godkendt som adoptanter.

Udvalget har i den forbindelse henvist til overvejelserne i betænkningen side 137-140 om det generelle spørgsmål om sikring af en større grad af ensartethed i samrådenes praksis vedrørende godkendelse af ansøgere om adoption.

Udvalget har i øvrigt på grund af de snævre tidsmæssige rammer for dets arbejde fundet at måtte afstå fra at tage nærmere stilling til de specifikke spørgsmål, der rejser sig i forhold til enlige, der ansøger om godkendelse som adoptanter. Udvalget har i den forbindelse vurderet, at de gældende regler i adoptionslovgivningen ikke forekommer urimelige. Der henvises til betænkningen side 91.

9.3. Justitsministeriets overvejelser

Efter Justitsministeriets opfattelse bør det fortsat bero på en konkret vurdering, om en enlig ansøger kan godkendes som adoptant. Bestemmelsen i adoptionsbekendtgørelsens § 6 a forudsættes derfor opretholdt.

Som anført ovenfor under pkt. 9.1 følger det af Haagerkonventionen fra 1993, at det kun er ægtefæller, der kan adoptere sammen. Personer, der lever i et parforhold uden at være gift, må på den baggrund fortsat behandles som enlige i adoptionslovens forstand. I den konkrete vurdering af, om ansøgeren kan godkendes som adoptant, vil det imidlertid ligesom med hensyn til andre oplysninger om ansøgerens personlige forhold som hidtil indgå, om ansøgeren lever i et parforhold.

Justitsministeriet er enig med Adoptionsudvalget i, at der bør sikres den størst mulige ensartethed i samrådenes praksis med hensyn til godkendelse af enlige ansøgere som adoptanter. Der henvises til pkt. 3.3.2 ovenfor vedrørende det generelle spørgsmål om opnåelse af en højere grad af ensartethed i samrådenes godkendelsespraksis.

10. Homoseksuelles mulighed for at adoptere

Efter § 4, stk. 1, i lov om registreret partnerskab finder adoptionslovens regler om ægtefæller ikke anvendelse på det registrerede partnerskab.

Efter adoptionslovens § 5, stk. 2, kan kun ægtefæller adoptere sammen. Undladelsen af at sidestille ægteskab og registreret partnerskab på adoptionsområdet indebærer, at personer, der lever i registreret partnerskab, ikke kan adoptere sammen.

Justitsministeriet (Civilretsdirektoratet) har endvidere antaget, at personer, der lever i registreret partnerskab, ikke kan adoptere alene. Det skyldes, at en person, der er gift, efter adoptionslovens § 5, stk. 1, som udgangspunkt ikke kan adoptere alene, og at der ikke er holdpunkt for at antage, at Folketinget samtidig med udelukkelsen af registrerede partnerskab har ønsket at indføre en særlig adgang for en registreret partner til at adoptere alene. Der henvises til »Skarrildhusberetningen« 1989, side 66-68.

Bestemmelsen i adoptionslovens § 5, stk. 1, 2. pkt., hvorefter den ene ægtefælle med den andens samtykke kan adoptere dennes barn eller adoptivbarn, gælder heller ikke for registrerede partnere.

Homoseksuelle, der ikke lever i registreret partnerskab, vil ligesom heteroseksuelle, der ikke er gift, kunne adoptere alene, hvis de opfylder betingelserne herfor. Der henvises til pkt. 9 ovenfor om enliges mulighed for at adoptere.